

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΣΩΤΗΡΙΟΣ, ΣΩΤΗΡΙΑ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1806: Παραιτείται ο αυτοκράτορας Φραγκίσκος Α', γεγονός που σημαίνει το τέλος της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας του Γέρμανικού Έθνους.

1829: Ολοκληρώνεται στο Άργος ο Δ' Εθνοσυνέλευση, παρουσία του Ιωάννη Καποδιστρίου, που απευθύνει μήνυμα στον ελληνικό λαό.

1890: Ο Γουΐλιαμ Κέμπλερ είναι ο πρώτος θανατοποιάντης που εκτελείται στην πλεκτρική καρέκλα, σε φυλακή της Νέας Υόρκης.

1913: Ο γάλλος πρωθυπουργός Αριστίντ Μπριάν προτείνει στον άγγλο ομόλογό του Κόμη Άσκουθ την κατασκευή μιας σήραγγας 100 μέτρων κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας, στη Μάγχη.

1936: Μόλις ένα μήνα μετά το ξέσπασμα του ισπανικού εμφυλίου, ο πρόεδρος της Μπαρτσελόνα, Γιάζεπ Σουνιόλ, δολοφονείται από στρατιώτες του Φράνκο στη Γουανταλαχάρα. Είναι μία από τις αιτίες για τη διαμάχη Μπαρτσελόνα και Ρεάλ, μιας και ο Φράνκο υπήρξε φανατικός οπαδός της «βασιλισσας».

1942: Η ουκρανική ομάδα Start, που αποτελείται από 8 παίκτες της Ντιναμό Κιέβου και τρεις της Λοκομοτίβ Κιέβου, νικά τη Flakelf, μία ομάδα από πιλότους της Λουρφτβάρφε με 5-1. Με δεδομένο ότι η διοίκηση των Γερμανών θεωρεί ότι οι νίκες της Start θα ανυψώσουν το ιθικό των Ουκρανών και θα ρίξουν αυτά των γερμανικών στρατευμάτων, θα ζητηθεί ρεβάνς, η οποία θα πραγματοποιηθεί τρεις ημέρες μετά και θα μείνει στην ιστορία ως Αγώνας Θανάτου.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1765: Πέτρος Μαυρομιχάλης, γνωστός και ως Πετρόμπεης, ηγετική μορφή της Ελληνικής Επανάστασης. [Θαν. 17/1/1848]

1881: Αλεξάντερ Φλέμινγκ, σκοτείζος βιολόγος και φαρμακολόγος, που μαζί με τη σύζυγό του Αμαλία Φλέμινγκ, ανακάλυψε την πενικιλίνη. Για την επιπυχία του αυτή τιμήθηκε με Βραβείο Νόμπελ Ιατρικής το 1945. [Θαν. 11/3/1955]

1937: Τσάρλι Χέιντεν, αμερικανός μπασίστας, από τους σημαντικότερους στην ιστορία της τζαζ.

ΘΑΝΑΤΟΙ

258: Σίξιος Β', ελληνικής καταγωγής Πάπιας της Ρώμης. Το όνομά του είναι παραφθορά του ελληνικού Ξυστός, που σημαίνει «γυαλισμένος». [Γεν. ?]1865: Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος, αγωνιστής του '21 και πολιτικός. [Γεν. 3/2/1791]

1921: Δημήτριος Ράλλης, πανεπιστημιακός και πολιτικός, που διατέλεσε πέντε φορές πρωθυπουργός. [Γεν. 1844]

Ta Ιουλιανά (1920)

Πανεπιστημιακός και πολιτικός, που διατέλεσε πέντε φορές πρωθυπουργός της Ελλάδας. Καταγόταν από τον αθηναϊκό κλάδο της βυζαντινής οικογένειας των Ράλλων. Ο Δημήτριος Ράλλης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1844 και ήταν γιος του νομοδιδασκάλου και πολιτικού Γεώργιου Ράλλη. Ξεκίνησε να σπουδάζει νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, αλλά η συμμετοχή του στις αντιοθωνικές φοιτητικές εξεγέρσεις ανάγκασε τον πατέρα του (Υπουργό Δικαιοσύνης των κυβερνήσεων Μιαούλη), να τον στείλει στο Παρίσι για να συνεχίσει εκεί τις σπουδές του, επειδή κινδύνευε με διαγραφή. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του το 1866 με την αναγόρευσή του σε διδάκτορα νομικής για τη διατριβή του «Περί ναυτικών δανείων».

Μετά την επιστροφή του στην Ελλάδα αποφάσισε να ακολουθήσει ακαδημαϊκή καριέρα και εξελέγη υφυγόπτης του Εμπορικού Δικαίου στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το μικρόβιο της πολιτικής αποδείχτηκε ανθεκτικότερο και το 1872 εξελέγη βουλευτής Αττικής, εκλεγόμενος έκτοτε σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις έως τον θάνατό του. Ήταν τέτοια η πολιτική του δύναμη στην Αττική, που πρώτος αυτός έλαβε το προσωνύμιο Αττικάρχης.

Στη Βουλή αναδείχθηκε δεινός πολέμος της φαύλης διακυβέρνησης του Δημήτριου Βούλγαρη και διακρίθηκε για το ρητορικό του ύφος, αλλά και την οδύτη του χαρακτήρα του. Το 1875 προσχώρησε στην εκσυγχρονιστική παράταξη που συνέπηξε σε παραίτηση ο Χαρίλαος Τρικούπης και τον ίδιο χρόνο ανέλαβε το Υπουργείο Παιδείας, ενώ στη δεύτερη κυβέρνηση Τρικούπη πού τον ορίστηκε Υπουργείο Δικαιοσύνης. Το 1884 αποχώρησε από το Τρικουπικό Κόμμα και ίδρυσε δικό του, με την επωνυμία «Τρίτον Κόμμα», στο οποίο προσχώρησαν διακεκριμένοι βουλευτές. Για πρώτη φορά ανέλαβε πρωθυπουργός στις 18 Απριλίου 1897, όταν εξαναγκάστηκε σε παραίτηση ο Θεόδωρος Δηλιγιάννης, μετά τον ατυχή Ελληνοτουρκικό Πόλεμο. Παρότι φιλοπόλεμος, η σκληρά πραγματικότητα τον ανάγκασε με μεταβάλει ύφος και να προτείνει αυτός τη συνθηκολόγηση με την Τουρκία. Όμως, ανετράπη στη Βουλή (21 Σεπτεμβρίου 1897) και τον διαδέχτηκε ο Αλέξανδρος Ζαΐμης, ο οποίος υπέγραψε την ειρήνη.

Στη συνέχεια συντάχθηκε με τον Θεόδωρο Δηλιγιάννη, έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στα «Σανιδικά» και στις 28 Ιουνίου 1903 έγινε για δεύτερη φορά πρωθυπουργός, διαδεχθείς τον Γεώργιο Θεοτόκη, που ήταν ο διάδοχος του Τρικούπη. Παρέμεινε στην εξουσία έως τις 6 Δεκεμβρίου 1903, όταν έχασε την εμπιστοσύνη της Βουλής και παραιτήθηκε. Μετά τη δολοφονία του Θεόδωρου Δηλιγιάννη, σχημάτισε για τρίτη φορά κυβέρνηση (9 Ιουνίου 1905), που οποία δεν μακροπρέψει, αφού κατέπεσε στις 8 Δεκεμβρίου 1905. Για τέταρτη φορά ανέλαβε πρωθυ-

πουργός στις 7 Ιουλίου 1909, μετά την παραίτηση του μεγάλου αντιπάλου του Γεώργιου Θεοτόκη και παρέμεινε στην εξουσία έως τις 15 Αυγούστου 1909, όταν καταργήθηκε από τον Στρατιωτικό Σύνδεσμο με την Επανάσταση του Γουδή.

Για πέμπτη και τελευταία φορά έγινε πρωθυπουργός μετά τις εκλογές του 1920, όταν ο ελληνικός στρατός πολεμούσε στη Μικρά Ασία. Παρέμεινε επί δύμη στην εξουσία (4 Νοεμβρίου 1920 - 24 Ιανουαρίου 1921) και παραιτήθηκε, λόγω διαφωνιών με τον ισχυρό άνδρα της αντιβενιζελικής παράταξης Δημήτριο Γούναρη. Ενδιάμεσα και κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου είχε διατελέσει υπουργός στις βασιλόφρονες κυβερνήσεις των Αλεξάνδρου Ζαΐμη και Στέφανου Σκουλούδη.

Ο Δημήτριος Ράλλης πέθανε στις 6 Αυγούστου 1921 από ανιάτη ασθένεια. Διακρίθηκε για την ακεραιότητα του χαρακτήρα του, την εντιμότητα και την ειλικρίνειά του, ενώ ανάλογες μεγάλο μέρος της περιουσίας του για πατριωτικούς και φιλανθρωπικούς σκοπούς. Όμως, η οξύτητα και η βιαιότητα του χαρακτήρα του, τον εμπόδισαν να δημιουργήσει ισχυρό πολιτικό κόμμα για να αναδείξει στην πράξη τις αναμφισβίτη πολιτικές του ικανότητες. Εν τούτοις, με τη πέρασμα του χρόνου έγινε μετριοπαθέστερος και ίσως αν ζούσε θα μπορούσε να διαδραματίσει συμβιβαστικό ρόλο στις κατοπινές δραματικές εξελίξεις, που ακολούθησαν τη Μικρασιατική Καταστροφή.

Γιος του ήταν ο κατοχικός πρωθυπουργός Ιωάννης Ράλλης (1878 - 1946) και εγγονός του ο επίσης πρωθυπουργός Γεώργιος Ράλλης (1918 - 2006).

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΆΛΛΟΙ...

Τρεις γενιές θα ξεπληρώνουν χρέν

Διαβάζοντας την τελευταία πολυσέλιδη έκθεση του Διεθνούς Νομιματικού Ταμείου και μελετώντας τις δηλώσεις του επικεφαλής της αποστολής στην Αθήνα, Πολ. Τόμος, ο καθένας μπορεί να διακρίνει την αγωνία που εκπέμπεται για τη μεγάλη πιθανότητα «να μη βγεί» το πρόγραμμα - αυτή την χαρακτηριστική φράση χρησιμοποιούν στην Ουάσιγκτον για να αποφύγουν τη λέξη αποτυχία.

Τούτη τη φορά κατέφυγα σε σημαντικό οικονομολόγο, ο οποίος τελικά υποστηρίζει την άποψη που σχηματίσαμε εμείς οι αδειός για τα περί της παγκόσμιας οικονομίας. Χρησιμοποιώντας απλά μαθηματικά απάντησε

Και ακριβώς αυτό απαιτεί το ΔΝΤ και ΔΕΝ αποδέχεται προεκλογικά η Ανγκελά Μέρκελ.

Στο Ταμείο φαίνεται να μην ανησυχούν για το «κούρεμα». Άλλωστε, η κ. Κριστίν Λαγκάρντ το έχει «ομολογήσει» από τον Αύγουστο του 2012 - μας το είπε και προχθές - ότι μετά τις γερμανικές εκλογές πρέπει να ληφθούν αποφασιστικά μέτρα για ελάφρυνση του χρέους. Οι Γερμανοί επιδιώκουν νέο δανειομό και εάν το επιτύχουν θα αποτελέσει ταφόπλακα για την πατρίδα μας, διότι θα παραμείνουμε για πολλές δεκαετίες καταχρεωμένοι και ως αποτέλεσμα αυτού, ο οικονομικός και πολιτικός έλεγχος θα είναι απόλυτος. Εχει παρουσιαστεί πολλές φορές, ιδιαίτερα στη διαδίκτυο, η θεωρία της συνωμοσίας εναντίον της Ελλάδας με στόχο την οικονομική υποδούλωσή της και της κλοπής του φυσικού της πλούτου.